εξοχότατέ μου κύριε!

Μὲ τὴν πρώτην ἀλληλογραφίαν μου ἐφανέρωσα τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑσπερίαν καὶ νὰ ἐπιστρέψω πλέον εἰς τὴν πατρίδα μου. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἐφανέρωσα καὶ εἰς τὸν κύριον Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, τὸν ὁποῖον ἐπαρακάλεσα νὰ μὲ ὑποστηρίξῃ καὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν μου καὶ νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπαρακάλεσα τὸν κύριον Μαυροκορδάτον, νὰ μὴ ἀναφέρῃ εἰς οὐδένα τὴν ἀπόφασίν μου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἐπὶ τούτοις ἐπαρακάλεσε καὶ ἐμὲ νὰ μὴ ἀποκαλύψω τὴν ἀπόφασίν μου.

Ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπαρακάλεσα τὸν κ. Μαυροκορδάτον νὰ μὴ φανερώσῃ τὴν ἀπόφασίν μου εἰς οὐδένα, ἀλλὰ μοῦ ἐφανέρωσε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Φαρμακίδου καὶ τοῦ κ. Ἀθανασίου Ζακυνθινοῦ. Τὸν ἐρωτήσαντα λοιπὸν τὸν κ. Μαυροκορδάτον ἐὰν ἐγνώριζε τὴν ἀπόφασίν μου, ἀπεκρίθη ὅτι ἐγνώριζε τὴν ἀπόφασίν μου καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναβιβάσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς δόξαν καὶ ἀκμὴν καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πατρίδα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐγνώριζε τὴν ἀπόφασίν μου, ἐπρόκειτο νὰ μὴ ἀναφέρῃ τὴν ἀπόφασίν μου εἰς οὐδένα καὶ νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ τὴν ἐπιθυμίαν μου καὶ τὴν ἀπόφασίν μου εἰς οὐδένα.

Τὸ πρῶτον ἀναφέρω, πρῶτον ἐμπιστεύθη, ἀπόλυτος. Καὶ τὸ δεύτερον τὸν ὅρκον καὶ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν μεγάλην ἀξίαν.

Ὁ κ. γραμματεὺς ἔφυγε καὶ ἔλαβον τὴν ἀπόφασίν μου, ἀλλὰ εἰς ἄλλην πόλιν. Τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

Ἀγαπῶν τὴν λέξιν καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς πίστεως! καὶ τὴν ἀγάπην μου πρὸς ὑμᾶς ἀδελφὲ καὶ ἐξ ἐπιστολῆς ἀγαπητοῦ

Ὁ ἀφοσιωμένος
Θεόκλητος Φαρμακίδης

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22η Ἰουλίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1829:-

Ἐπιστολὴ Θεοκλήτου Φαρμακίδου πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Σουτσόν περὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens